

Co ostré slovo pokazilo, jak napravil.

Právě byla historika o téma.

Od té doby, kdy kupec Skřivánek vyhrál los a vedal se ochotně, chvil také žilne zapomenouti na minulost. Náhle mu připadlo, že trávil nudný život mezi šoky kávy a soudky slanečků, i přál si horoucně, aby měl světa, potěšit jen lze. Bývalého kupce bylo vidati za kulisami, i při dostižích, ovšem jen v kočle, neboť závodění se neodvážil. Dával hostinny, při nichž teklo šampaňské proudem, podával vysoké sárky a činil vše, co v Evropě a v Čechách platí za "dobro".

Jeho paní to lahodilo a také Julinka, dceruška kupcovy, setva byla by co měla proti tomu, kdyby náhlou změnou ve způsobu života nebylo vzniklo napjetí mezi otcem a Karlem Rychlým, kandidátem filosofie, jenž ve volných chvílích také si přivydělával psaním do novin.

Rychlý, vzdělaný příbuzný rodiny Skřivánkovy, neucházel se marně o lásku Juličinu a zasnoubení nebylo by snad narazilo na nižšího překážku, kdyby náhle zbrohatý Skřivánek nebyl přilhl zbadat a nebyl si umínit, že se musí stát mužem vynikajícím.

"Kdybys mohl vykonat něco zvláštního, třeba něco hodně hloupého, co by vzbudilo pozdivění a o čem by mluvily celý svět," vzdychal často.

Nebylo třeba divu, že Rychlý, vida se ohrožen v nejsladším zámju, zvolal jednoho dne mrzutě: "Nenamáhej se, újče," tak říkal Skřivánkovi dle úmluvy před lety uzavřené, "lsem společností nestaneš se nikdy!"

"Myslíš?" odtušil Skřivánek podrážděně, "k tomu odpovídám ti podobnou radou: "Nenamáhej se, mým zetím nestaneš se nikdy!" Ach, tento výjev vyvoludil Julii mnoho síz. Leč veskeru zprostředkování bylo nadarmo, dobrá shoda byla porušena.

Leto stávilá rodina ovšem v předních lázních. Když však končilo se období lázeňské počtili pan Skřivánek jakási zklamání a duševně ochablost. Podivuhodným způsobem nedošel v společnosti zde shromážděné očekávaného přijetí a to ho dopadlova a rozrušovalo mu živu.

Jako přívrženec všeho moderního, holdoval Skřivánek také léčení Kaipovic a procházěl se s dcerou a choti denně hodinu v rose. Veliká zahrada travnatá hodila se k tomu výboru. Bývalý kupec tedy vyhrnul spodky a s melancholickým pocitem procházal se v mokré trávě.

"Lidě vědí o mně málo. Bylo by třeba vykonati veliký čin, azeb aspoň něco, čím bych se stal rázem hlavní osobou denního hovoru," filosofoval pan Skřivánek, brodě se zarosenou trávou.

"Ale nenapadá mě pranic, mám hlavu jako zabedněnou. Nevíš ty, Kačenko, o ničem." "Nikoliv, však té časem něco šikovného napadne," těšil ho milující chof v nevyčerpatelné teplosti.

Jednou strojil se soukromník k obvyklé procházce knaipiánské, když mu byl dodán list. Karel Rychlý oznamoval, že přijede ranním vlakem a osměl se rodinu navštívit.

"Pak tu bude co nevidět!" zajaššla Julinka, ale hned zarazil jí písny pohled otcův a zdrcující slova: "Protivný dotěra, nechci ho viděti!"

"Vždyť jsme přibuzní a Karel nedopustil se zloha ničeho, proč bychom mu mohli zakázati přístup," ovdvážila se plaše namítnouti paní Kačenka.

"Ovšem, ovšem, dělejte co chcete!" zvolal nevrle Skřivánek, obouvaje zase žluté stěvice, jež byl právě stáhl. "Já však odejdu, tekučte mu, že jsem na vyšetř. K obědu se vrátím. Hledte, aby hladový kandidát zatím zmizel."

"Ale otče—" "Ale Petřičku—" "Ticho, pti tom zůstane!"

Ozbrojiv se slunečnicem a pládem bral se pan Skřivánek k nejblíží vesnici lesem. Tu nebylo vil, nýbrž jen selské chaty a hosti mládý sem zabloudivi.

by snad četli potomci na mrmorech desce:

"Toto proslavené místo lázeňské odkrývá a založil bývalý soukromník Petr Skřivánek."

Nápad dojal citlivostivého muže tak přilhl, že bylo mu třeba říci po sobě kýchouti.

"Ha! Ha! Ha!" ozval se náhle nejlubším basem hmotný psí hlas, a za okamžik tu stál veškerý pes, jež měl patrný záusok na bosé nohy páne Skřivánkovy.

Soukromník vytknul strachem a volal o pomoc. "Pomozte! Pomozte!" vykřikl Knaipián a snažil se, když volání nespolehl, útočnicí lichočením si nakloniti. "Pojď sem pejsku, pojď," lichočil hafanu a když tento nepřestal zůvěřit lžekati, tu vykřikl: "Lehneš, bestie!"

Ale pes skákal zůvěř a počal se honiti po lýtku páne Skřivánkovy a ten v zoufalství napřáhl ruku do strany, aby ho ojednal, avšak hafan se skrčil a chystal se ke skoku. Pan Skřivánek se dal na útěk a to zrovna houští, nedbaje, že sporý oděv jest drásán větveim.

Pes však byl mu stále v patkách a v tom, když ho již měl dostihnouti, tu spatřil skoro již utvářeny za menší chatou strom a na něm žebřík. Hbitě vylezl Skřivánek nahoru a seděl na nejvyšší větvi modřil se vroucně, aby zůvěř pes odedhnul a on aby se mohl zase vrátiti pro své šaty. Leč nepřitele nenapadlo, aby ustoupil, ale zůvěř štekraje, pes běhal vztekle kolem stromu.

"Kule a granáty! Konečně tě mám, prokletý zloději!" ozval se náhle hluchý a hrubý hlas. Trouba o posledním soudu byla pro Skřivánka více polekala.

"Mylíte se, přitelí," hájil se chvějícím se hlasem, "jsem host ze sousedních lázní."

"Host? Od které doby sedají lázeňští hosté bosí na mých ovčích stromech? Zanechte zbytečných a tak hloupých výmluv a pojďte dolů!"

"Ach, bože, vždyť já také nechci nahotě zůstatí," zajaššl se malomyslně polapaný a opatrně sestupuje. "Přidržte mi, prosím vás, žebřík."

"Bodejť, když si moh' vylézt nahoru bez pomoci, slez také dolů sám, darebáku!"

"Ale milý přitelí, musím vám vysvětliti—" "Mám tě tvým přitelem! Teď dost těch řečí a za mou!"

Hrubá ruka chopila Skřivánka, jenž zatím sestoupil, za límec a než se mohl vzpamatovati, byl zavlečen do chléva. Slyšel, kterak za ním zamýká se závora, slyšel i děsná slova: "Dostok, Pepku do města pro strážníka. Hrom do tašků, celý pytel hrůšek si již stáší! Měl jsem mu zakroutit krk!"

Zajatec seděl chvíli na zemi jak omámený a potom vzhledl do tváře volav, který hleděl na něho nesmírně zpozdivě a zároveň ho vřítal tálhým bučením. Z levé strany zazněvalo chrochtání. Byl tam malý chlívek, v němž hovořilo si několik ščtináčů.

Jaký to trudný stav! A jaká ostuda, až se to dozví svět! Skřivánek pomýšlel vážně na samovraždu a hledal prozov.

V tom blížil se kdosi ve dřevákách. Děvečka, která vracela se s pole a nevěděla co se doma sbeho, otevřela dvéře, vhodila do chléva hrábě a zmizela, aniž by byla za dvěma skrytého vězně poslechla.

Skřivánek pochopil okamžitě, že mu nadešel spasný okamžik k záchraně a bez rozmyšlení vyrazil z chléva. Psa tu na štěstí nebylo, pádl tedy uprchl jako stěha od města, kde mu hrozila tak hrozná tanská ostuda. Ach, bože, kdyby mohl jen nalézt místo kde ležet jeho oděv! Ale tyto stromy a balvany jsou si báječně podobny. Prchajícím vyvístává úzkostí pot na čele.

Náhle vykřikl přitlučen. Spatřil lískový keř, který si dobře zapamatoval a za ním již prosvalal nejkrásnější zelený samet. To jest ona louka ježtí asi sto kroků v pravo a bude o cfe.

Pan Skřivánek vykřikl zděšením, když poznal sedláka a spatřil v jeho průvodu statního policistu, jenž sibi páchl koňakem.

"Vatah a ustraj se!" zvolal strážník, ukazaje na hadry. "Za nic na světě," odpovídal Skřivánek. "Nikoli, do těch hadrů se neustrojím, ani kdyby nevím co bylo. Jsem lázeňský host, posuťte mas!"

"Myslíš, že jme tak na hlavu padl?" odpovědělo rameno spravedlivosti s výsměchem, a při tom narazilo zajatci na hlavu starý klobok.

"Teď toho mám dost!" zaskřipal pan Skřivánek zuby v nesmírném hněvu i zoufalosti. "Přijď s těmi hadry! Pomozte! Pomozte!" "Konkřme na něj. On se chce bránit!" zvolal strážník. "Držte ho pevně, kochte!"

"Však on toho nemůže, když bude vidět, že mu to nic není platno." "Neztičneš li hned, dostaneš pořádně za uši. Obuješ si stěvici a obilně kazajku! Bude to ži ne?"

Jsa blíže mdloby podržel si Skřivánek nutnosti. Co by mu prospělo, kdyby byl řekl, kdo jest? Tito zatvřici by mu neuvěřili. A potom — do města jest daleko. Snad se zatím setmí, než tam dojdou a potom poví na útědě svoje jméno, povolí za svědky svou manželku a dceru, a bude jako pohaněný host alespoň od úřadů požadovati nejpřísnější míčení.

Zatím bylo však i ve městě nesmírně rozčilení. "Kde zůstal Petr?" nahlíží již po několik hodin ustrašená manželka.

Rychlý vyběhl již mnohokrát na ulici a pátral po něm všemožnými směry. Když konečně vrátil se s novinou, že bylo posláno pro stráž, aby zatkl pověstného zloděje, jenž byl polapen v sousední vesnici, vzkřikla úzkostlivě paní Kateřina: "Jistě stalo se nějaké neštěstí!"

"Moj Bože, snad zavraždil ten ničema našeho otce!" zvolala s pláčem Julinka. "Jenom nemyslete ihned na to nehorší," těšil je Karel. "Dlouhá nepřítomnost Újčova jest ovšem na pováženou. Nutno po něm pátrati. Půjdu to ohlásit na úřad!"

Po dvaceti minutách kolovala celým městem děsná novina, že byl v okolí jistý lázeňský host zabito lupičem, jehož nyní četnictvo horlivě pronásleduje.

V zátiží venkovském bývají dvojnásobně vítány zprávy o události sensační. Proto také záhy putovali všichni přitmozí cizinci horlivě mezi sebou rozmlouvajíce do sousední vesnice. Také Rychlý s paní Skřivánkovou a Julinkou tam spěchali.

Nebyli ještě daleko, když kdosi zvolal: "Už ho vedou!" "O, Bože, mne opouštějí smysly," zvolala paní Kateřina a závit byla by skoro klesla k zemi, kdyby jí byl Rychlý zachytil.

"Ale to jest — pro pana krále — soukromník Skřivánek!" — ozval se pojednou hluchý hlas.

"Není možná! — A přece! — A v jakém oděvu? Co se to stalo?" "Petřičku! Otče! Ujče!" Nastala divá směsice výkřiků.

"Cože?" ozval se sedlák. "Ten chlap mi krádí hrůšky!"

"Nesmysl! Zitra se všechno vysvětlí," vyljel si na něho Rychlý. "To jest můj Újec, vzážený soukromník Skřivánek a zde jest jeho paní a dceru a ostatní vážené panstvo ho zajisté také poznává. Ostatní zavíte zřetle. Pojď s námi ujče," pravil Rychlý a vzav Skřivánka pod paži, odvedl ho z rukou sedlákových a strážnických, jež zůstali koukati s otevřenou hubou.

Skřivánek ani nepromluvil, ale domu zmocnila se ho teprv zoufalost. "Učinil jsem se směšným, hanebně směšným," sténal ustavičně. "Nesmím více mezi lidi. Musím se zmizeti ze světa. — Ach, kéž by mne mohl kdo poraditi nebo pomoci!"

"Mám znamenitý nápad," pravil pojednou Rychlý po krátkém přemýšlení. "Ty? — To bude něco čistého! Ale jen mluv!"

"Postarám se, aby více časopis přineslo článek následujícího obsahu: V nejširších kruzích známý a veselý společník, soukromník Skřivánek, vsadil se s výstředním Angličanem, lordem W., že dovede představití tuláka tak pravdivě, aby jej všichni hosté lžesněti za skutečného ničemu považovali. Smělý pokus zdařil se výboru. Skřivánek koupil si v sousední obci od cestujícího tovaryše velice sešlý oděv a prováděl žert tak daleko, že se dal posléze zatknouti jako zloděj. Tak ovšem sázku vyhrál. Velikomyšlný vítěz však rozhodl, že vybranou částku jednoroku sta liber, věnuje chudým několika měst. — Nu, co tomu ujče říkáš?"

dojal pojednou pochmurně, "ale kdo mi ručí za to, že někdy mou nebudu nevytáhnát?"

"Pojistit si moje míčení na věky, dáš-li mi Julinku za ženu." Pan Skřivánek svezklí rty, jako by byl kousl do kyselého jablka, potom však vložil ruku Julinu do kariovy a pravil slaskobně: "Objepte se a přijmete otcovské mé požehnaní!"

Hrozny slův odhalil. Velejoost v Pojizelí překvapena byla senační událostí, která naplňaje celý kraj hrůzou a housem. V měsici říjnu r. 1903 zemřel v Hlasičtu u Bělé u Bezděze dělník Václav Šnajdr. Mrtvola byla lékařsky prohlédnuta a beze všech překážek pohřbena, poněvadž řáda požeztené známky nebyly nalezeny. Nedlouho po pohřbu kolovaly ale obě různé pověsti. Vypravovalo se o vraždě Šnajdrově, ale tak, aby na nikoho nepadlo podezření a aby spravedlivost světská nemohla potrestati ruku zločinou. Tvrđilo se ku příkladu, že Šnajdr krátce před svou smrtí viděl při zdravě a čilý, ba, že celý den pilně pracoval až do pozdního večera — a druhý den ráno rozhlášila žena nešťastníkovy, Marie Šnajdrová, že muž její před chvílkou zemřel. Při tom nesmírně nafukala, ba si zoufati chtěla; vůbec dělala tak, jakoby smrt muže přežiti ani ne mohla. Ale obecenstvo uvažující vidělo v počínání Šnajdrově přetvářku a činilo různé poznámky, ale nikdo neoznámil jí přímo jako vražedkyni, až přý o důvody nevědy zje. Šnajdrová, mladá veselá žena, plna života, jest v obci i celém okolí pověstna jako žena záletná, která milovala více jiné než svého manžela. Proto také nemiluje ho, nežila s ním v míru a klidu rodinném, jak se na řádnou ženu sluší, a vyvolávala časté neovsary. Šnajdr, muž o deset let starší než jeho manželka, znám byl jako řádný a přičinlivý dělník, pracující s plní a neúnavou; vzor všemu přičinlivým však lásky vel lehkomyslně ženy si nezískal. Její mysl byla stále mimo domov; byla poutána k jiným lásku jí předstírajícím mužům. Jedním takovým šťastným mužem byl dělník Štěpán Mathauz, s nímž Šnajdrová hlubší poměr udržovala, zatím co její věrný muž lopotil se v těžké práci, aby pro rodinu potřebné zaopatřil. Šnajdr o počínání své ženy ničeho nevěděl, neboť se sousedů nechtili ho nikdo zarmoutiti a proto mu to také nesdíleli. Krátce po pohřbu počala ovdovělá Šnajdrová s Mathauzem stýkati se docela veřejně a za několik dní po pohřbu svého manžela chladně prohlášila, že si vezme Mathauze, a nastal v obci šum, a obané činní už hlasitější poznámky, a v jednom místním hostinci, když se o nenadějí smrti Šnajdrově vyprávělo, padlo dokonce slovo, že Šnajdrová svého muže zavraždila, otrávil, aby jí v poměru hlubším nepřežela a aby si Mathauze mohla vzíti za muže. Tato rozprávka nezůstala tajna a brzy četnictvo zahájilo obšáhle pátrání. Ani ti, kdož různá obvičení činili a toho nebo onoho ze smrti Šnajdrovy jako vinného naznačovali, nenadějí se, že pátrání četnické a vyšetřování soudní budou mít tak rozklad překvapující výsledek. Na základě zjištěných fakt nahřli trestní soud, aby mrtvola byla vykopána, pitvána a lékařsky prohlédnuta. Ihned rozkaz vyplněn, ale soudní komise podávala zprávy nedosti jasné, a proto nezbyvalo nic jiného, než vnitřnosti zastali české lékařské fakultě do Prahy k prozkoumání. S napjetím celé široké okolí místa vraždy očekávalo rozhodnutí fakulty. Každý se přímo ulekl a třásl, když zpráva zjele, že Václav Šnajdr, dělník z Otáloviště, v říjnu r. 1903 zemřel, otráven byl arsenikem. Na základě tohoto prohlášení české lékařské fakulty v Praze byli nešťastná žena otrávená Marie Šnajdrová i její milenec Štěpán Mathauz ve čtvrtek 18. února jako vraždy podezřelí zatčeni a dopraveni do vazby k okresnímu soudu v Bělé u Bezděze, a v ponvil 22. února ke krajskému soudu v Mladé Boleslavi. Tento hrozny a senační v celém okolí Bělé buďící případ bude projednáván v nejbližším porotním líčení.

Následkem nezáživné potrawy uvede se žaludek do takového nepořádku, že nastane zácpa, kterou však Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen mohou rychle vyléčiti.

Nabídnutí k snatku!

Následkem nedostatku známosti hledám touto cestou za družku života svobodnou dívku aneb bezročnou vdovu ve stáří od 25 do 35 roků. Jsem 38 roků starý, bezdětný vdovec a mohu spořádaně ženě zajistiti pohodlnou a spokojenou domácnost. Nabídky přijímá z ochoty adm. "Pokrok Zápádu," Omaha, Neb., a doručí je na pravé místo.

29x3

Právě tím, čím byl před 25 lety, jest také

St. Jacobs Oel jest dnes. Rychlý, bezpečný lék proti

Bolestem a Neohobnosti. Vymknutinám a Pohmožděním. Cena 25c. a 50c.

Storz Brewing Co. OMAHA, NEB., vyrábí výborný ležák z pravého ženského chmele, nejlepšího ječmenného sladu a výborné vody z vlastního artéského studně.

"Blue Ribbon" nejlepší stoné pivo, významně zlatou medailí na Záměsíssippké výstavě.

Zima ve Floridě.

Proč si to nezařídíte tak, aby ste mohli strávit zimu v krajně slunečném jasu a květin? Vydejte se zimním pobytem ve Floridě spojene jest tak neapratně v porovnání s prospěchem, jakého docílíte, že netřeba vám vydati v šanc své zdraví v chladné, nepřijemné zimě na severu. Nedomávejte se, že největší pohodlí naléztí lze toliko v drahých hotélích. Ve skutečnosti jest ve Floridě na sta hotelů, v nichž pohodlí prvé třídy dostane se vám za \$8. 00 týdně a výše.

Chystáte-li se na cestu, mějte na zřeteli, že dráha "Dixie Flyer" skýtá vám rozkošnější cestu ze St. Louis do Jacksonville, Fla., nežli kterákoli jiná veskrně dráha ze západu. Žádné přesedání mezi St. Louis a Jacksonville, Fla. Dráha "Dixie Flyer" projědí i takovými místy jako Nashville, Chattanooga, Lookout Mountains, Chickamauga Park, Atlanta a Macon. Vyjede-te-li ze St. Louis večerním vlakem Illinois Central dráhy, přibude do Jacksonville druhého dne ráno, v čas, aby ste učinili přímé spojení na Union nádraží v Jacksonville, Fla., se všemi pobočními liniemi.

Zvláštní okružní lístky turistické pro zimní jízdu, dovolující zastávky v obou směrech, jsou nyní k dispozici, platné k návratu až do 1. června 1904 včetně.

Dopřete si o krásnou ilustrovanou knížku a podrobné informace ohledně cen, zaopatření v hotélích, rozvrhu jízd atd. W. H. BRILL, Dist. Pass. Agt., Ill. Central R. R. 19 Omaha, Neb.

Elegantně zatížený a Unioy Hostinec. Nejpodhodnější českou síň. Fr. Laitner, na 20. a Q. ul., South Omaha

NORTH-WESTERN DRÁHA

zkrácení času, zlepšená obsluha 2. listopadu.

Denní chirogský zvláštní vlak vyjždí v 7.30 ráno z Omaty do Chicago. Denní St. Paul Maple, expresní vlak vyjždí v 7.10 ráno z Omaty v 6.05. V tom dobu přijde do St. Paul-Mpls.

Č. I. v Montgomey, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Jan Novotý, místopředseda Václav Růžička, tajemník Fr. J. H. Štěrba, pokladník Václav Votava.

Č. II. Mladobech v Le Sueur Center Minnesota. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Jan Novotý, místopředseda Václav Růžička, tajemník Fr. J. H. Štěrba, pokladník Václav Votava.

Č. III. v St. Paul, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. IV. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. V. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. VI. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. VII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. VIII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. IX. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. X. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XI. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XIII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XIV. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XV. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XVI. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

ADRESÁŘ SPOLKU

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednot pro severozápadní státý: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska, old Dakoty a Michigan.

Hlavní Jednota v St. Paul, Minn. Předseda a šetřitel výboru: předseda Jan Novotý, místopředseda Václav Růžička, tajemník Fr. J. H. Štěrba, pokladník Václav Votava.

Č. I. v Montgomey, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Jan Novotý, místopředseda Václav Růžička, tajemník Fr. J. H. Štěrba, pokladník Václav Votava.

Č. II. Mladobech v Le Sueur Center Minnesota. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Jan Novotý, místopředseda Václav Růžička, tajemník Fr. J. H. Štěrba, pokladník Václav Votava.

Č. III. v St. Paul, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. IV. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. V. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. VI. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. VII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. VIII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. IX. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. X. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XI. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XIII. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XIV. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XV. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci. Předseda Václav Růžička, místopředseda Jan Novotý, tajemník Aug. Mencl, pokladník Jan Novotý.

Č. XVI. v Nové Prairie, Minn. oděv své schůze každou 2. neděli v měsíci.